

ligt, at Regeringsmagten vilde gribe ind i dette Forhold. Naar Regeringen hidtil har indtaget det Standpunkt, at det økonomiske Liv maa se selv at trække sig i Lave igen, kunde jeg ikke tænke mig, at Regeringen greb ind paa dette specielle Omraade, medmindre der da indtraf en Krise eller ganske ekstraordinære Forhold. Derimod har jeg erklæret mig villig til at støtte de Bestræbelser, som man fra Vekselerernes eller Bankernes egen Side maatte udfolde for at raade Bod paa dette uheldige Forhold. Dette hænger sammen med min Opfattelse af, at dette, at Regeringen ikke skal foretage sig noget, jo ikke maa forstaas paa den Maade, at den skal sidde ganske rolig og lade Tingene gaa deres skæve Gang, men at den naturligvis har en Pligt til indenfor de givne Grænser at støtte Erhvervslivet i dets Bestræbelser for ved egen Hjælp at komme ud af Uføret.

Jeg skal hermed slutte mine Bemærkninger. Som jeg sagde til at begynde med, tror jeg, at Standpunkterne ikke er lænere fra hinanden, end at man maa kunne forhandle sig til Rette i Udvalget, og jeg har ogsaa af de faldne Udtalelser det Indtryk, at man fra alle Sider er meget villig til at forhandle med mig i Udvalget. Jeg tror heller ikke — deri kan jeg naturligvis tage fejl —, at denne Udvalgsbehandling vil blive særlig lang. Jeg vil i hvert Fald tillade mig at henstille til det kommende Udvalg at behandle Lovforslaget saa hurtigt som muligt, for at man eventuelt kan faa det vedtaget endnu i denne Samling.

Dalsgaard: De Udtalelser, der af forskellige Talere er rettede til mig, siden jeg i forrige Møde havde Ordet i den foreliggende Sag, giver mig kun Anledning til at fremsætte et Par Bemærkninger.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Green) havde i nogen Grad misforstaaet nogle af mine Udtalelser forleden om Lovforslaget. Jeg udtalte ikke noget om, hvorvidt det var et rigtigt eller urigtigt Princip, der i Fondsbørsloven er lagt til Grund for Fordelingen af Udgifterne ved Tilsynet med Fondsbørsen, at disse Udgifter skulde udredes af Vekselererne, jeg sagde derom ikke andet, end at da man nu, efter at Loven kun havde virket ca. 1 Aar, foreslog en anden Fordeling end den

i Loven af 4. Oktober 1919 givne, syntes det deraf at kunne sluttes, at den gældende Ordning for Fordelingen ikke har været tilstrækkelig overvejet og gennemtænkt, inden den blev gennemført. Denne Udtalelse er dog formentlig berettiget. Men jeg sagde ikke noget om, hvilket Princip der var det rette at fordele Udgifterne efter, enten de skulde fordeles paa Fondsbørsens Medlemmer, paa Statskassen eller andre. Og hvad angaar min Udtalelse om, at den gældende Fondsbørslov i finansiell Henseende hvilede i sig selv, mente jeg dermed kun, at Fondsbørsens Medlemmer selv skulde betale alle Udgifter ved Tilsynet, og at hverken Statskassen, Institutioner eller andre skulde bære nogen Del deraf. Denne Udtalelse er formentlig ogsaa uimodsigelig rigtig.

Dernæst skal jeg gøre et Par Bemærkninger om det samme ærede Medlems (Green) Udtalelser om det foreliggende Lovforslags Fordeling af en Del af Fondsbørstilsynets Udgifter paa Selskaber og Foreninger. Det ærede Medlem vilde helst, at hverken Selskaber eller Foreninger skulde bære nogen af disse Udgifter. Det vil jeg ogsaa, og derom bliver vi alt-saa ikke uenige.

Det ærede Medlem mente endvidere, at det var naturligere at lægge en Del af disse Udgifter over paa Grosserer-Societetets Komité. Det er meget muligt, jeg skal i hvert Fald ikke modsige dette, men jeg maa erkende, at det har jeg ikke tidligere haft Øje for. Det ærede Medlem sagde dernæst, at han havde mere Sympati for Lovforslagets Bastemmelser om at lægge Afgift paa Kreditforeninger og Hypotekforeninger paa den Maade, som er foreslaaet i Lovforslaget, end Bestemmelserne om at lægge Afgift paa Aktieselskaber. Det forstaar jeg aldeles ikke, det maa jeg erkende. Kan man muligvis ikke faa disse Udgifter til Fondsbørstilsynet dækket hverken hos Fondsbørsens Medlemmer eller hos Statskassen eller hos Grosserer-Societetets Komité, saa synes jeg, som jeg sagde forrige Gang, og som den højtærede Minister nu bemærkede, det ikke er urimeligt at søge disse Udgifter dækket eller delvis dækket ved en Afgift paa de Papirer, for hvis Skyld Noteringen er oprettet og opretholdes. Og